

«خلع سلاح» عراق، با سلاح‌های کشتار جمعی!؟

بهرام رحمانی

bamdadpressswipnet.se

جنگ آمریکا و متحدانش بر علیه مردم عراق، وارد سومین روز خود شده است. بنا به گزارش منابع آمریکایی، در این مدت بیش از یک هزار موشک کروز هدایت شونده به سوی بغداد شلیک شده است. و هواپیماهای جنگنده آمریکایی به هدف‌هایی در شهرهای کرکوک و موصل حمله کردند.

یک مقام دفاع آمریکا گفته است که در حمله تهاجمی روز جمعه ۲۱ مارس، ۱۰۰۰ هواپیمای نیروی هوایی آمریکا و بریتانیا، ۱۰۰۰ موشک کروز به شهرهای عراق پرتاب کردند. این مقام آمریکایی خاطرنشان کرد، در حمله روز جمعه، نیروهای آمریکا و بریتانیا، با موشک‌های کروز و بمب‌های هدایت شونده دقیق ۱۵۰۰ مقرر را مورد هدف قرار دادند. این مقام آمریکایی افزود، این اولین بار در تاریخ است که همه تجهیزات هدایت شونده دقیق با یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند.

اگر فرض کنیم هر کدام از این موشک‌ها یک مقرر را یا یک واحد مسکونی را ویران سازند و در هر کدام از این واحدها ۵ نفر زخمی و یک نفر کشته شود، باید بیش از هزار نفر جان خود را از دست داده باشند و پنج هزار نفر نیز زخمی گردند. اما به دلیل سانسور حاکم بر اخبار جنگی، واقعیت‌ها و ابعاد آن مخفی نگاه داشته می‌شود. بنا به گزارش خبرگزاری فرانسه، این پروازها از ۳۰ پایگاه هوایی و پنج ناو انجام شده است.

در پی حملات هوایی و موشکی به بغداد در شب شنبه، ۲۲ مارس، مقامات عراق گفته‌اند که دست کم دویست و هفت غیرنظامی در این حملات زخمی شده‌اند. محمد سعید الصحاف وزیر اطلاعات عراق، در مصاحبه‌ای تلویزیونی گفت که اکثر زخمی شدگان زنان و کودکان بوده‌اند. بنا به گزارش خبرگزاری‌ها در بمباران هوایی بصره نیز بیش از پنجاه نفر کشته شده است.

از سوی دیگر واحدهای زمینی ارتش آمریکا و بریتانیا در خاک عراق، دست کم در دو نقطه با مقاومت شدید سربازان عراقی مواجه شده‌اند. یکی در نزدیکی شهر ناصریه، دومی در شهر ام‌القصر. سلطان هشام احمد وزیر دفاع عراق، از مقاومت سربازان عراقی در ام‌القصر ستایش کرد. ارتش آمریکا و بریتانیا در تلاشند تا شهر بندری بصره را تصرف کنند.

در چنین شرایطی موش و گریه بازی و معاملات آمریکا و ترکیه، به سرانجام خود رسید و ترکیه، به آمریکا اجازه داد که از آسمان آن کشور جهت حمله به عراق استفاده کند. اما از سوی دیگر وزیر خارجه ترکیه گفت، نیروهای ترک برای مقابله با بحران انسانی و نیز عملیات تروریستی وارد شمال

عراق خواهند شد.

در حالی که در تاریخ ۱۹ مارس، رهبران مخالف عراق، از جمله رهبران کردستان عراق، به دیدار و گفت‌وگوی خود با مقامات ترکیه در آنکارا خاتمه دادند، به نظر می‌رسد این مذاکرات دست‌کم برای رهبران کردستان عراق، دست‌آوردی نداشته و نگرانی آن‌ها را مبنی بر اشغال کردستان توسط ارتش ترکیه بر طرف نکرد. چرا که توافقات کلی بود و حقوق مردم کردستان در این میان در ابهام باقی مانده است.

بلغم کاظم، یکی از اعضای «پیمان ملی عراق» می‌گوید: «... اصول کلی همه را راضی می‌کند. ما جزئیات را به آینده و به مردم عراق در داخل کشور که رسیدگی به وضعیت عراق مسئولیت آن‌هاست موکول می‌کنیم». چنین اظهارنظری طبیعی است که نگرانی مردم کرد را تشدید کند.

در بیانیه پایانی نشست آنکارا، از جمله تمامیت ارضی عراق در ایجاد یک دولت «دمکراتیک» پس از جنگ تاکید شده است. در واقع این نشست برای برآورد کردن خواسته‌های ترکیه برگزار شده بود. زلمی خلیل‌زاد، نماینده ویژه آمریکا در امور عراق، پس از گفت‌وگو با مقامات ترکیه و رهبران مخالف عراقی در آنکارا گفت، ترکیه اظهار نگرانی کرده است که سیل آوارگان کرد به شهرهای نفت خیز موصل و کرکوک می‌تواند اقدامات مربوط به تشکیل یک کشور کرد در شمال عراق را تشدید کند و این به نوبه خود می‌تواند موجب بی‌ثباتی مناطق کردنشین خود ترکیه شود.

بنا به گزارش بی‌بی‌سی، مذاکرات زلمی خلیل‌زاد، با مقامات ترکیه و نمایندگان مخالفان عراقی به منظور از بین بردن خطر درگیری میان ارتش ترکیه و کردهای عراق که هر دو از متحدین آمریکا هستند، ترتیب داده شده بود.

البته دولت ترکیه، در معاملات و مذاکرات نهان و آشکار خود با مقامات آمریکایی و رهبران کردستان عراق، سه هدف عمده را دنبال می‌کند و سهم خود را از این جنگ می‌خواهد. یکی این که این دولت به دنبال رویدادهای تاریخی خود تلاش می‌کند از این فرصت پیش‌آمده سهم خود را از نفت کرکوک و موصل ببرد. دوم این که مانع تشکیل یک دولت مستقل کرد در عراق شود، به دلیل این که ترکیه، بیش از ۱۸ میلیون شهروند کرد دارد. این شهروندان در صد سال گذشته در این کشور، نه تنها به وحشیانه‌ترین شکلی سرکوب شده‌اند، بلکه هویت آن‌ها نیز انکار شده است. مردم ستم‌دیده و محروم کردستان ترکیه، با مبارزه طولانی و سخت در دهه اخیر توانسته‌اند هویت خود را بر این دولت سرکوبگر و فاشیست تحمیل کنند. از این رو تشکیل یک دولت مستقل در این منطقه تاثیر مستقیم خود را بر روی کردهای ترکیه نیز خواهد گذاشت و هدف سوم دولت ترکیه این است، چریک‌های سازمان کردستان کارگران کردستان (پ.ک.ک) را که در کردستان عراق مستقر هستند، در صورت دسترسی از بین ببرند. با این اهداف غیرانسانی، ترکیه، هیات حاکمه‌های آمریکا، جمهوری

اسلامی و سوریه و حتا مخالفین عراق مانند «مجلس اعلاى عراق»، به رهبری آیت الله حکیم که رسماً کنتراهای جمهوری اسلامی هستند و نیروهای این جریان حزب الهی موسوم به سپاه «بدر» که اخیراً وارد کردستان ترکیه شده‌اند، رهبری آن‌ها در دست سپاه پاسداران و وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی است، هرگز اجازه نخواهند داد که مردم کردستان حق تعیین سرنوشت خود را داشته باشند. بنابراین در این جنگ وحشی علیه مردم عراق، هر کدام از طرفین درگیر در این جنگ، کم‌ترین رحم و احساس انسانی ندارند و فقط و فقط به فکر منابع کثیف و غیرانسانی اقتصادی، سیاسی و نظامی خود هستند.

در این میان شکی نیست که مردم تحت ستم کردستان عراق، به ویژه کارگران و سوسیالیست‌ها، باید به فکر سازمان‌دهی مبارزه مستقل خود برای دستیابی به اهداف اجتماعی و سیاسی خود باشند. اما دولت ترکیه، به همه مذاکرات خود با رهبران کردستان عراق پشت پا زد و نیروهای بیش‌ترین را روانه کردستان عراق کرد.

عبدالله گل، که تا دو هفته پیش نخست‌وزیر ترکیه، بود و جایش را به رهبر حزبی رجب طیب اردوغان داد و هم اکنون پست وزیر امور خارجه را به عهده دارد، روز ۲۱ مارس ادعا کرد که نیروهای ترک، علی‌رغم مخالفت آمریکا، وارد شمال عراق شده‌اند. این نیرو متشکل از دست‌کم هزار و پانصد کماندوی ترک است. البته این ادعای گل، مبنی بر این که نیروهایشان بدون اجازه آمریکا وارد کردستان عراق شده‌اند، ادعایی کاذب است. چرا که حزب حاکم اسلامی توسعه و عدالت ترکیه، سرسپرده آمریکا و ژنرال‌های ترکیه است و بدون آن‌ها جرات کم‌ترین اقدامی را ندارد. علاوه بر این تنها پس از چند ساعتی از موافقت پارلمان ترکیه، برای باز کردن حریم هوایی خود به پرواز هواپیماهای جنگی آمریکایی نگشته بود که ارتش این کشور وارد کردستان عراق شد. ورود ارتش ترکیه به شمال عراق، بحران سیاسی و درگیری‌های نظامی با مردم این منطقه را تشدید خواهد کرد.

مردم کردستان عراق، شدیداً مخالف ورود ارتش ترکیه به کردستان است، اما رهبران دو حزب عمده کردستان عراق، به این اظهار نظر بسنده کرده‌اند که کردها حضور این نیروها را تحمل خواهند کرد. همچنین جلال طالبانی، رهبر اتحادیه میهنی کردستان عراق اعلام کرده است که به دلیل اجتناب از درگیری با نیروهای ترکیه، نیروهای خود را تحت فرماندهی نیروهای آمریکایی قرار داده است.

آمریکا و متحدانش ادعا می‌کردند که برای «خلع سلاح و نابودی سلاح‌های کشتار جمعی» در عراق و برقراری «دمکراسی»، به این کشور حمله کرده‌اند، ادعایی کاذب و دروغین است. چرا که اولاً آمریکا و بریتانیا، مخرب‌ترین و ویران‌گرترین سلاح‌های کشتار جمعی خود را از همان اولین لحظات حمله وحشیانه‌شان به عراق به کار گرفته‌اند و دیوانه‌وار و بی‌محابا موشک‌های خود را به شهرهای عراق، از جمله بغداد پرتاب می‌کنند و کشتار و ویرانی به بار می‌آورند. در حالی که بیش‌ترین قربانیان این

بصره را در خاک عراق هدف قرار داده‌اند. به گزارش این خبرگزاری، دو موشک که از این هواپیماها پرتاب شده به روستای منیوحی در بخش اروند کنار استان خوزستان اصابت کرده و موشکی نیز به انبار پتروشیمی واقع در ایستگاه یازده آبادان اصابت نموده و چند نفر را نیز مجروح کرده است. علاوه بر این‌ها ۳ فروند موشک به اطراف شهرستان سردشت، ۳ فروند به خسروآباد اصابت کرده است. این واقعه اگر خوشحالی طیف سلطنت طلب را برمی‌انگیزد، بر عکس هشدار برای مردم معترض و آزادی خواه ایران است. در چنین فرایندی مردم معترض و آزادی خواه و کارگران و کمونیست‌ها باید مبارزه خود را در جهت سرنگونی جمهوری اسلامی تشدید سازند و با سرنگونی هر چه سریع‌تر این رژیم و برپایی حکومت دل خواه و انسانی خود همه بهانه‌ها و توجیه‌های آمریکا و کنترهای ایرانی‌اش را برای حمله به این کشور خنثی کنند.

مسئله سیاست‌های اقتصادی و نظامی آمریکا، از تسلط بر منابع طبیعی از جمله نفت عراق و اشغال این کشور، بسیار فراتر می‌رود و با هدف اعمال اتوریته بی‌رقیب خود بر جهان بشری ادامه می‌یابد.

مردم آگاه جهان، نهادهای انسان دوست، اتحادیه کارگری و سازمان‌ها و احزاب سوسیالیستی، تشکل‌های زنان، دانش‌جویان و جوانان در صف‌ها میلیونی به خیابان‌ها آمده‌اند تا جلو این جنگ ویرانگر و سلطه آمریکا و متحدانش را بگیرند. بی‌شک باید این صفوف را تقویت کرد و بر علیه سیاست‌ها میلیتاریستی و سرمایه‌داری آمریکا و متحدانش به پا خاست. همچنین در همه حال و در هر شرایطی از حق تعیین سرنوشت آزادانه و آگاهانه مردم عراق، کردستان و فلسطین دفاع کرد.

امروز (شنبه ۲۲ مارس) میلیون‌ها نفر در سراسر جهان، در تظاهرات‌های ضد جنگ شرکت کردند. از جمله در تظاهرات ده‌ها هزار نفری استکهلم که احزاب چپ و کمونیست و افراد آزادی خواه و ضد جنگ نیز در آن شرکت داشتند، بیش از هفتاد درصد شرکت‌کنندگان جوانانی پرشور با گرایش‌های چپ، برابری طلب و انسانی بودند که از مرکز شهر استکهلم، تا نزدیکی‌های سفارت آمریکا راهپیمایی کردند. تظاهرکنندگان در شعارهای خود از جمله خواهان قطع فروش جنگ‌افزارهای سوئد به کشورهای جنگ طلب و موضع‌گیری صریح دولت بر علیه جنگ شدند. در لندن نیز صدها هزار نفر راهپیمایی کردند و خواهان استعفای تونی بلر نخست‌وزیر بریتانیا و بازگرداندن سربازان از جبهه‌های جنگ شدند. اتحاد و همبستگی این نیروی‌های عظیم انسانی نه تنها می‌تواند جلو این جنگ خونین را بگیرد، بلکه می‌تواند خواسته‌ها و مطالبات انسانی و اجتماعی را به دولت‌های امپریالیستی تحمیل کند و راه را برای پیشروی سوسیالیسم هموار سازد.